

§ 150 osnovy ke konk. ř.« patrně, že úmyslem zákonodárce bylo zajistiti přednostní pohledávky za jediného předpokladu, že věřitel o to požádá, a že netřeba také předpokladů odstavce 3. § 54 nov. vyr. ř., aby dlužník přednostní pohledávku popřel. Neplatí proto pro přednostní pohledávky ustanovení § 54, odst. 3. nov. vyr. ř. vůbec a není proto předpokladem zajištění přednostní pohledávky, aby nebyla ještě vykonatelnou, jak rekurentka míní.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 4. července 1933, č. j. R—I—611/33.

Pozn. zasílatele: Toto prvé zásadní rozhodnutí postavilo konečně otázku zajištění přednostních pohledávek ve vyr. řízení na pevný základ a snad nezůstane nepovšimnuto u nižších stolic. Bohužel, však nezabývalo se též vyřešením sankce na nedodržení tohoto zákonného ustanovení, jež zůstává v praxi dále otázkou otevřenou.

JUDr. Jaroslav Lukáš.

Nekalá soutěž. S hlediska § 29 zák. o nek. s. musí pachatel, zneužívaje individualisujících zařízení podniku (přímým použitím nebo napodobením) zamýšletí záměnu jednoho podniku s druhým podnikem soutěžitelským, a jeho jednání musí býti způsobilé tuto záměnu přivoditi. — Nespadá sem, nýbrž po případě pod ustanovení §§ 25 nebo 27 zák. o nek. s., tvrdil-li kdo, nabízejí zákazníkům opravu výrobků jiné firmy proti pravdě, že tato firma zanikla a že jeho firma ji převzala.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 21. května 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 29 zák. o nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil nalézacímu soudu, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Důvody: Předmětem ochrany §§ 11, 29 zák. o nekalé soutěži je jméno, firma a zvláštní zevnější označení podniku, nebo příznačná zvláštní zařízení podniku nebo závodu, kterých již po právu užívá jeden soutěžitel, před záměnou ve styku zákaznickém. Pachatel musí tím, že zneužije oněch individualisujících zařízení buď jich přímým použitím nebo napodobením zamýšletí záměnu jednoho podniku s druhým podnikem soutěžitelským, a jeho jednání musí býti způsobilé tuto záměnu přivoditi. V souzeném případě podle zjištění nalézacího soudu obžalovaný sděloval zákazníkům, nabízejí, by jemu, pokud se týče firmě K., kterou zastupoval, byly svěřeny opravy odstředivek, zhotovených firmou A. S., že firma A. S. zanikla a že jeho společnost firmu tu převzala; tím prý obmýšlel a přivodil záměnu firmy jím zastupované s firmou A. S. Uplatňujíc zmateční důvody podle § 281

čís. 9 a) a 10 tr. ř. vytýká stížnost, že podle zjištění těch logicky je vyloučeno zneužití fy A. S., o níž obžalovaný tvrdil, že neexistuje, a že by podle zjištění těch mohlo jednání obžalovaného býti nejvýše přestupkem nekalé reklamy podle § 25 zák. o nekalé soutěži. Stížnost je v právu. Tím, že stěžovatel učinil údaje, o nichž věděl, že jsou nepravdivé, že totiž firma A. S. zanikla a že firma jím zastupovaná ji převzala, nezneužil žádného v § 29 zákona o nekalé soutěži chráněného statku za účelem záměny, a jeho jednání nebylo ani způsobilé tuto záměnu přivoditi, neboť záměna by předpokládala, že podnik stěžovatelův jest (může býti) zákazníkem považován za podnik firmy A. S. Není proto za těchto zjištění skutková podstata přečinu podle § 29 zák. o nekalé soutěži splněna. Přes to však nelze stěžovatele zprostiti z obžaloby, neboť soud nebyl vázán právní kvalifikací zažalovanému činu obžalobou přikládanou, nýbrž měl se zřetelem na skutečnosti v obžalobě uvedené ve spojení s okolnostmi při hlavním přelíčení na jevo vyššími uvažovati, zda čin obžalovanému za vinu davaný nezakládá skutkovou podstatu jiného trestného skutku ve smyslu § 25 zák. o nekalé soutěži, jehož možnost sama stížnost připouští, nebo ve smyslu § 27 cit. zák. (§ 262 tr. ř.). Bylo proto, ježto nelze se obejít bez nového hlavního přelíčení, za souhlasu generální prokuratury podle § 5 zák. ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro r. 1878 uznati právem, jak se stalo.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 21. dubna 1932,
Zm I 857/31. Dr. B.

Z PRÁVNICKÉ JEDNOTY V PRAZE.

Výroční zpráva

o činnosti Právníké jednoty v Praze za rok 1932,

podaná na valné hromadě dne 1. června 1933.

Valnou hromadu zahájil první náměstek starostův, odborový přednosta ministerstva vnitra v. v. doc. Dr. Václav J o a c h i m, jenž, uvítav všechny přítomné, omluvil nepřítomného starostu prof. Dr. Karla H e r m a n n a - O t a v s k é h o a vzpomenu l v ř e l ý m i s l o v y z t r á t, jež utrpěla Jednota úmrtím svých pp. členů v roce 1932. Jsou to: Dr. J o s e f S c h e i n e r, advokát v Praze; Dr. J a n H e l l e r, emer. advokát a spisovatel na Král. Vinohradech (byl členem naší Jednoty od roku 1873); Dr. J a n D v o ř á k, president zemského soudu civilního v. v. v Praze (byl členem Jednoty od roku 1878); doc. Dr. A n t o n í n E r š i l, vrchní magistrátní rada v. v. v Praze; Ing. F i l i p K r i s c h k e r, rada nejvyššího správního soudu v. v. v Příbrami; poslanec Dr. K a r e l V i š k o v s k ý, ministr